

**PROTOKÓŁ Z IX POSIEDZENIA RADY METROPOLITALNEJ
Ciała doradczego Zarządu Stowarzyszenia „Metropolia Warszawa”
(dalej: SMW)**

Data: 12.03.2026 r., godz. 10:00-13:00

Miejsce posiedzenia w trybie stacjonarnym: Warszawa, Pałac Ślubów, Plac Zamkowy 6, sala na parterze; możliwość udziału online poprzez platformę Microsoft Teams

PORZĄDEK OBRAD

1. Otwarcie spotkania.
2. Wieloletnie Ramy Finansowe 2028-2034. Postulaty metropolii warszawskiej do propozycji przedstawionej przez Komisję Europejską.
3. Plan Partnerstwa Krajowego i Regionalnego dla Polski na lata 2028-2034 – status prac oraz powiązania PPKR z krajowymi dokumentami strategicznymi.
4. Polityka spójności 2028-2034 w kontekście współpracy JST metropolii warszawskiej z samorządem Województwa Mazowieckiego – perspektywy kontynuacji oraz przewidywanych zmian.
5. Sprawy różne.
6. Zamknięcie posiedzenia.

1. Otwarcie spotkania.

Pani Anna Sikora, Wiceprzewodnicząca Rady Metropolitalnej, Zastępca Wójta Gminy Wiązowna, rozpoczęła IX posiedzenie Rady Metropolitalnej. Przedstawiła cel spotkania, którym było szczegółowe omówienie Wieloletnich Ram Finansowych na lata 2028-2034 w kontekście wyzwań i szans stojących przed metropolią warszawską.

2. Wieloletnie Ramy Finansowe 2028-2034. Postulaty metropolii warszawskiej do propozycji przedstawionej przez Komisję Europejską.

Temat został omówiony na poziomie ogólnym przy okazji dyskusji na temat Planu Partnerstwa Krajowego i Regionalnego (PPKR).

3. Plan Partnerstwa Krajowego i Regionalnego dla Polski na lata 2028-2034 – status prac oraz powiązania PPKR z krajowymi dokumentami strategicznymi.

Pani Agata Wolpe - Zastępca Dyrektora Biura Funduszy Europejskich i Polityki Rozwoju Urzędu m.st. Warszawy - omówiła pokrótce, jak w minionych perspektywach finansowych UE funkcjonowała metropolia warszawska i jaką dysponowała alokacją. Następnie poprosiła **dr Piotra Żubera** - przedstawiciela Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej (MFIPR) - o przedstawienie założeń do nowego programu regionalnego.

Pan dr Piotr Żuber omówił trzy kluczowe kwestie: stan negocjacji w ramach przyszłej perspektywy finansowej na lata 2028–2034, prace nad dokumentem programowym uwzględniającym ograniczenia wynikające z analiz strategicznych Komisji Europejskiej (KE), a także odniósł się do postulatów metropolii warszawskiej i województwa mazowieckiego w kontekście nadchodzących zmian.

Przypomniał, że w lipcu 2025 r. KE przedstawiła propozycje rozporządzeń zakładające znaczący wzrost alokacji w programach zarządzanych bezpośrednio przez Komisję (np. 2,5-krotny wzrost w programie Horyzont). Choć ogólny budżet rośnie m.in. dzięki KPO, zmiana struktury wydatków jest niepokojąca z punktu widzenia regionów lepiej rozwiniętych, zwłaszcza w obliczu perspektywy, że Polska stanie się płatnikiem netto. Następnie omówił Plan Partnerstwa Krajowego i Regionalnego łączący środki z polityki spójności, Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) oraz nakłady na nowe cele (np. obronność, mieszkalnictwo, kwestie społeczne). Zauważył, że mimo iż Polska jest największym beneficjentem z kwotą 123,4 mld euro, istnieje wysokie ryzyko znacznego ograniczenia możliwości finansowania działań strukturalnych (konkurencyjności, spójności, odporności i demokracji). Wynika to m. in. ze zmniejszonej puli środków krajowych zasilających obecnie Fundusz Konkurencyjności i liczne rezerwy (np. 25%). Wskazał, że minimalna alokacja na Wspólną Politykę Rolną wynosi początkowo 24,8 mld euro. Jednak w wyniku trwających dyskusji i planowanych transferów z polityki spójności, kwota ta najprawdopodobniej wzrośnie docelowo do ok. 33-34 mld euro. Choć jest to znaczne przesunięcie, może ono nadal nie spełniać wszystkich oczekiwań sektora rolniczego. Równolegle prowadzone są analizy dotyczące tego, jak planowane zmiany wpłyną na zagwarantowanie obiecanych 44% środków do zarządzania na poziomie regionalnym. Zgodnie z propozycją KE, aż 25% środków (ok. 24,6 mld euro) ma pozostać niealokowane na początku okresu programowania z przeznaczeniem na różne cele (m.in. katastrofy naturalne, działania interwencyjne w rolnictwie czy rezerwę do podziału po 2032 r.). Wysokość tej kwoty jest przedmiotem ożywionej dyskusji w Radzie UE. Polska opowiada się za jej obniżeniem do 15%, Parlament Europejski postuluje 5%, a obecny konsensus wskazuje na poziom ok. 10%. W związku z tym spodziewane jest ostateczne zmniejszenie puli niealokowanej. Wyjaśnił, że po odliczeniu nierealizowanego obecnie Społecznego Funduszu Klimatycznego (SFK) i funduszy na sprawy wewnętrzne, alokacja na działania strukturalne spada w powyższych scenariuszach odpowiednio o 30% w porównaniu z obecnym budżetem polityki spójności, z pominięciem kwestii transferów z KPO. Realizacja wariantu zakładającego ponad 1/3 utratę funduszy miałaby bardzo negatywny wpływ na realizację celów strukturalnych. W dalszej części poruszył problematykę alokacji środków ze szczególnym uwzględnieniem podziału na kategorie regionów. Zaznaczył nową filozofię projektową: kwestie społeczne wyjdą poza tradycyjne ramy Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), co umożliwi finansowanie działań „twardych” w sposób zintegrowany z inwestycjami „miękkimi”. Kluczowym wyzwaniem jest sztywno określona kwota minimum 47,2 mld euro przeznaczona na regiony o PKB poniżej 75% średniej UE (co obejmuje 11 województw oraz Region Mazowiecki Regionalny). Ze względu na to, że kwota ta nie została określona procentowo, w sytuacji zmniejszania ogólnej puli środków (np. w wyniku transferów na WPR), regiony te wchłoną od 64% do 68,6% wszystkich środków strukturalnych. **W połączeniu z brakiem Funduszu Spójności oznacza to radykalne ograniczenie puli dla regionów lepiej rozwiniętych.** Prelegent zwrócił uwagę na bardzo zróżnicowane i niekorzystne dla bogatszych obszarów zasady współfinansowania. Podczas gdy obszary słabiej rozwinięte będą musiały wnieść jedynie 15% wkładu własnego, regiony przejściowe i lepiej rozwinięte mogą mierzyć się z wymogiem partycypacji na poziomie 40–60%. W praktyce oznacza to drastyczne ograniczenie możliwości realizacji dużych projektów infrastrukturalnych, m.in. na kolei, w

rozwiniętych metropoliach takich jak metropolia warszawska. W kwestii działań zaradczych zmiana wskaźników dofinansowania stanowi jeden z pięciu priorytetów negocjacyjnych Polski w Radzie UE. Choć istnieje szansa na wynegocjowanie o 10% łagodniejszych warunków dla województwa pomorskiego i śląskiego, perspektywy dla regionów najbogatszych, w tym m. in. regionu warszawskiego stołecznego (RWS), województwa wielkopolskiego, województwa dolnośląskiego, są mało optymistyczne.

Pan dr Marcin Wajda - Dyrektor Departamentu Rozwoju Regionalnego i Funduszy Europejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego - przypomniał, że obszar metropolitalny nie ogranicza się wyłącznie do granic Warszawy, zatem zapowiadane cięcia nie dotkną jedynie wielkich inwestycji infrastrukturalnych jak np. metro. Podkreślił, że brak odpowiedniego finansowania będzie stanowił ogromny problem również dla obszarów podmiejskich, w tym dla wielu słabiej rozwiniętych gmin wchodzących w skład metropolii warszawskiej. Następnie poruszył kluczową kwestię transferu środków do RWS. Zwrócił się z pytaniem, czy w planach na nową perspektywę finansową Ministerstwo w ogóle zakłada utrzymanie transferu środków do RWS.

Pan dr Piotr Żuber wyjaśnił, że w nowej perspektywie nie będzie oddzielnych programów regionalnych, lecz jeden wspólny plan. Zrezygnowano z dedykowanych alokacji i transferów dla obszarów innych niż słabiej rozwinięte. W efekcie RWS trafi do wspólnej puli, której budżet będzie zależał od środków pozostałych po odliczeniu wydatków na rolnictwo. Odnosząc się do dyskusji w UE dodał, że choć Parlament Europejski postuluje zagwarantowanie regionom minimum 75% dotychczasowych środków, to na ten moment nie wiadomo, jak miałyby to być liczone.

Pan dr Marcin Wajda dopytał o przewidywane ramy czasowe. Poprosił o informację, kiedy będzie znana przybliżona wielkość alokacji dla RWS oraz jakich konkretnie propozycji w tym zakresie można się spodziewać ze strony resortu.

Pan dr Piotr Żuber wyjaśnił, że przybliżone kwoty alokacji dla regionów można oszacować już teraz. Zwrócił jednak uwagę, że zaproponowany mechanizm podziału funduszy będzie wymagał wypracowania wspólnego stanowiska i porozumienia pomiędzy województwem mazowieckim, pomorskim, wielkopolskim, śląskim oraz dolnośląskim. Podkreślił, że proces ten będzie przebiegać przy udziale i wsparciu Ministerstwa.

Pan dr Marcin Wajda dopytał, czy Ministerstwo może obecnie zagwarantować, że po odliczeniu funduszy dla obszarów słabiej rozwiniętych, RWS otrzyma alokację na poziomie nie mniejszym niż 75% dotychczasowej puli.

Pan dr Piotr Żuber wyjaśnił, że nie jest w stanie na tą chwilę złożyć takiej deklaracji.

Pan dr Marcin Wajda podsumował, że po zabezpieczeniu minimalnej alokacji dla obszarów słabiej rozwiniętych, pozostała część budżetu przypadnie regionom przejściowym i lepiej rozwiniętym. W związku z tym powtórzył pytanie, kiedy dokładnie poznamy ostateczną wysokość tych środków.

Pan dr Piotr Żuber wyjaśnił, że obecnie trwają dyskusje nad podziałem alokacji pomiędzy WPR a polityką spójności. Zakończenie tego procesu i przygotowanie konkretnych założeń budżetowych planowane jest na czerwiec lub lipiec 2026.

Pan dr Marcin Wajda odnosząc się do kwestii ustaleń międzyregionalnych zaznaczył, że samorządy województw z pewnością nie wypracują samodzielnie porozumienia w kwestii podziału funduszy. Wyjaśnił, że dyskusja na forum Konwentu Marszałków Województw RP wiązałaby się z układem głosów na niekorzyść Mazowsza, co mogłoby ostatecznie pozbawić RWS jakichkolwiek środków. W związku z tym zawnioskował, aby to Ministerstwo wzięło na siebie ciężar przygotowania i zaprezentowania wyjściowej propozycji alokacji.

Pan prof. Wojciech Dziemianowicz zwrócił uwagę na szerszy kontekst toczącej się dyskusji o środkach europejskich i krajowych. Zauważył, że problem finansowania metropolii powinien zostać już dawno rozwiązany systemowo na poziomie krajowym chociażby poprzez uchwalenie ustawy metropolitalnej oraz zapewnienie samorządom odpowiedniego udziału we wpływach z podatku PIT. Zaapelował, by nie traktować funduszy unijnych jako jedyne instrumentu rozwojowego, lecz równolegle zabezpieczyć na ten cel środki z budżetu państwa. Ponadto zapytał czy słabiej zurbanizowane obszary wchodzące w skład metropolii (np. gmina Strachówka) będą uwzględniane w planach wsparcia w ramach WPR.

Pan dr Piotr Żuber zaznaczył, że w przeciwieństwie do obecnej perspektywy finansowej, nowe fundusze będą przeznaczone stricte na działania wspierające rolników i rolnictwo, z pominięciem dotychczasowego podziału na jednostki terytorialne NUTS. Prelegent doprecyzował, że architektura nowej WPR będzie ukształtowana z połączenia całego I filaru oraz części II filaru w polityce UE.

Pan dr Marcin Wajda podniósł kluczową kwestię konieczności zaangażowania środków z budżetu państwa. Zwrócił uwagę, że bez centralnego wsparcia finansowego słabsze jednostki samorządu terytorialnego (JST) z metropolii warszawskiej nie podołają ogromnym obciążeniom związanym z wymogiem wniesienia 60% wkładu własnego.

Pan Marcin Jakubowski - Burmistrz Miasta Mińsk Mazowiecki - zauważył, że organizacja transportu publicznego przekracza możliwości gmin wiejskich, w związku z czym środki na ten cel powinna otrzymać bezpośrednio metropolia warszawska. Jako kolejny problem wskazał brak szans na realizację dużych inwestycji (np. rozbudowa kolei na wschód metropolii za ok. 1 mld euro) bez wsparcia z UE. Zapytał, czy sektor kolejowy będzie poszkodowany w nowej perspektywie oraz czy można liczyć na finansowanie takich projektów.

Pan Daniel Putkiewicz - Burmistrz Miasta i Gminy Piaseczno - wskazał na przestarzały układ komunikacyjny oraz ponadlokalne potrzeby transportowe mieszkańców (podając przykład dojazdów z gminy Osieck do Warszawy). Zwrócił uwagę na niesłabnący napływ nowych mieszkańców do gmin okołowarszawskich i rosnące oczekiwania dotyczące usług publicznych. Podkreślił, że w odróżnieniu od aglomeracji zachodnioeuropejskich, metropolia warszawska nie miała czasu na ukształtowanie się jako „organizm” i wypracowanie infrastruktury dla 3 milionów obywateli. Powyższe argumenty

wskazują, że środki unijne dla metropolii warszawskiej są niezbędne. Na koniec podsumował sytuację samorządów jako podwójnie trudną z powodu braku odpowiednich narzędzi systemowych oraz kurczących się funduszy.

Pani Agata Wolpe zaapelowała o odejście od przekonania, że duże metropolie poradzą sobie same. Zwróciła uwagę na ogromne zróżnicowanie wewnętrzne metropolii warszawskiej (współistnienie gmin wiejskich, miejskich i wiejsko-miejskich) oraz widoczne dysproporcje rozwojowe. Podkreśliła, że proponowany 60% wymóg wkładu własnego jest nie do przyjęcia, postulując utrzymanie dotychczasowych zasad współfinansowania. Zaznaczyła również potrzebę wypracowania rozwiązań systemowych, takich jak ustawa o zrównoważonym rozwoju miast, która uwzględni interesy różnych metropolii oraz zapewni samorządom odpowiedni udział w podatku PIT.

Pani Anna Sikora poparła przedmówców, zaznaczając, że mechanizmy wypracowane w obecnej perspektywie sprawdzają się w praktyce. Jako przykład podała gminę Wiązowna, która pomimo statusu gminy wiejskiej mierzy się z ogromnym napływem nowych mieszkańców, a bez wsparcia nie jest w stanie sfinansować podstawowej infrastruktury (transportu, stacji uzdatniania wody czy oczyszczalni ścieków). Podkreśliła, że wymóg wkładu własnego na poziomie 60% skutecznie zablokuje realizację strategicznych inwestycji przez samorządy.

Pan Tomasz Zegar - przedstawiciel Urzędu Statystycznego w Warszawie - odniósł się do polityki wyrównywania szans, zauważając, że próby równania słabszych regionów do bardziej zamożnych nie powstrzymują stałej migracji ludności do dużych miast. Zaapelował, by w sytuacji kurczących się środków unijnych zrezygnować z dodatkowego obciążania i „karanja” rozwiniętych samorządów. Zaproponował powrót do dyskusji nad systemem tzw. „Janosikowego” z postulatem jego ograniczenia, aby nie zabierać środków rozwijającym się obszarom.

Pan dr Mirosław Grochowski - wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego, Katedry Geografii Miast i Planowania Przestrzennego - zapytał o przewidywane skutki propozycji KE zmierzających w kierunku centralizacji zarządzania środkami. Dopytał jak te unijne tendencje znajdą odzwierciedlenie w krajowych rozwiązaniach oraz w jaki sposób miasta i regiony zostaną włączone w proces programowania.

Pan dr Marcin Wajda zauważył, że metropolia warszawska skupia aż około 1/3 potencjału naukowo-badawczego całej Polski. Podkreślił, że brak odpowiedniego wykorzystania i dofinansowania tego potencjału byłby katastrofą dla całego państwa.

Pan dr Piotr Żuber, podkreślił, że wypowiada się również z perspektywy członka Rady Metropolitalnej i odniósł się do wcześniejszych pytań. Wskazał, że nowa rzeczywistość wymusza przededefiniowanie krajowej polityki regionalnej. Zauważył, że podział unijnych środków na podstawie wskaźników bogaty/biedny przestał być adekwatny, ponieważ największe problemy infrastrukturalne występują tam, gdzie masowo napływają nowi mieszkańcy, a nie tam, gdzie PKB jest statystycznie niższe. Zapowiedział, że wobec ograniczonych środków unijnych konieczna będzie większa selektywność wsparcia. Przedstawił stanowisko MFiPR, według którego część kluczowych działań (np. transport

kolejowy) powinna pozostać zarządzana centralnie, aby zapobiec nierównościom między województwami. Pozostałe inwestycje mogłyby być realizowane w ramach unowocześnionych ZIT-ów czy kontraktów terytorialnych, łączących wsparcie krajowe z regionalnym, z naciskiem na konkretne problemy do rozwiązania.

Pan prof. Wojciech Dziemianowicz podkreślił, że w pierwszej kolejności należy uregulować kwestię ustawy metropolitalnej, a następnie wzmacniać rolę województw i powiatów.

Pan dr Marcin Wajda wyraził obawę, że jeśli w pierwszej kolejności zabezpieczone zostaną środki na rolnictwo, a następnie na programy zarządzane centralnie przez resorty, to dla samych regionów nie wystarczy już funduszy.

Pan Paweł Sajnog - reprezentujący Urząd m.st. Warszawy - zapytał o harmonogram prac oraz o informację, kiedy koordynatorzy zostaną zaproszeni do Zespołu wspierającego prace nad przygotowaniem PPKR na lata 2028-2034 i na jakich zasadach będą powoływane podzespoły.

Pan dr Piotr Żuber poinformował, że prace toczą się na bieżąco. Zapowiedział, że pod koniec marca zaplanowane jest spotkanie, na którym przekazane zostaną wszystkie szczegółowe informacje.

Pan prof. Wojciech Dziemianowicz zwrócił uwagę, że dotychczasowe doświadczenia samorządów pokazują, iż metropolie często spychane są na ubocze.

Pan dr Marcin Wajda, na zakończenie zawnioskował o wypracowanie wspólnego stanowiska województwa mazowieckiego i metropolii warszawskiej w zakresie oczekiwań wobec przyszłej perspektywy UE, budżetu państwa oraz finansowania dużych inwestycji.

4. Polityka spójności 2028-2034 w kontekście współpracy JST metropolii warszawskiej z samorządem Województwa Mazowieckiego – perspektywy kontynuacji oraz przewidywanych zmian.

Temat nie został omówiony szczegółowo, ale szereg aspektów poruszono podczas dyskusji w ramach pkt. 3..

5. Sprawy różne.

Brak

6. Zamknięcie posiedzenia.

Na tym zakończono IX posiedzenie Rady Metropolitalnej.

Załączniki:

Załącznik nr 1: Lista obecności.

Protokolanci

Katarzyna Gruba

Wiceprzewodnicząca Rady Metropolitalnej

Anna Sikora

Załącznik nr 1

Lista obecności

Posiedzenie Rady Metropolitalnej w dniu 12 marca 2026 roku

Lp.	Imię i nazwisko	Instytucja	Obecność
1.	Andrzejewska Maria	UNEP/GRID-Warszawa	obecna
2.	dr hab. Dziemianowicz Wojciech, prof. UW	Uniwersytet Warszawski/ ekspert wiodący	obecny
3.	Fijałkowski Maciej	Sekretarz m.st. Warszawy	nieobecny
4.	Górski Aureliusz	Cambridge Innovation Center - Warsaw	obecny
5.	dr Grochowski Mirosław	Uniwersytet Warszawski, Katedra Geografii Miast i Planowania Przestrzennego	obecny
6.	prof. dr hab. Komornicki Tomasz	Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Zakład Przestrzennego Zagospodarowania	nieobecny
7.	Lublińska-Kasprzak Bożena	Mazowiecka Rada Innowacyjności/ Business Centre Club	nieobecna
8.	Piekutowska Beata	Warszawski Uniwersytet Medyczny, Biuro Centrum Badań Przedklinicznych i Technologii (CePT)	obecna
9.	Raboszuk Wiesław	Wicemarszałek, Samorząd Województwa Mazowieckiego	nieobecny
10.	Rybus-Totłoczko Andrzej z up. Rybus-Totłoczko Anna	Przedstawiciel NGO	obecna
11.	Anna Sikora	Zastępca Wójta Gminy Wiązowna	obecna
12.	prof. dr hab. Szulczewska Barbara	Instytut Rozwoju Miast i Regionów	obecna
13.	dr hab. Wachowiak Piotr, prof. SGH	Szkoła Główna Handlowa	on-line

Lp.	Imię i nazwisko	Instytucja	Obecność
14.	dr Wajda Marcin	Mazowiecka Rada Innowacyjności/ Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	obecny
15.	Wygnański Jakub	Fundacja Stocznia	nieobecny
16.	dr Żuber Piotr	Uniwersytet Warszawski, Katedra Rozwoju i Polityki Lokalnej	obecny
17.	Tomasz Zegar	Urząd Statystyczny w Warszawie	obecny

